

Un zero a la normalització

Després de nou mesos de converses amb la Generalitat i una setmana de vaga, els professors de Reciclatge i Normalització lingüística esperen resposta immediata a les seves reivindicacions.

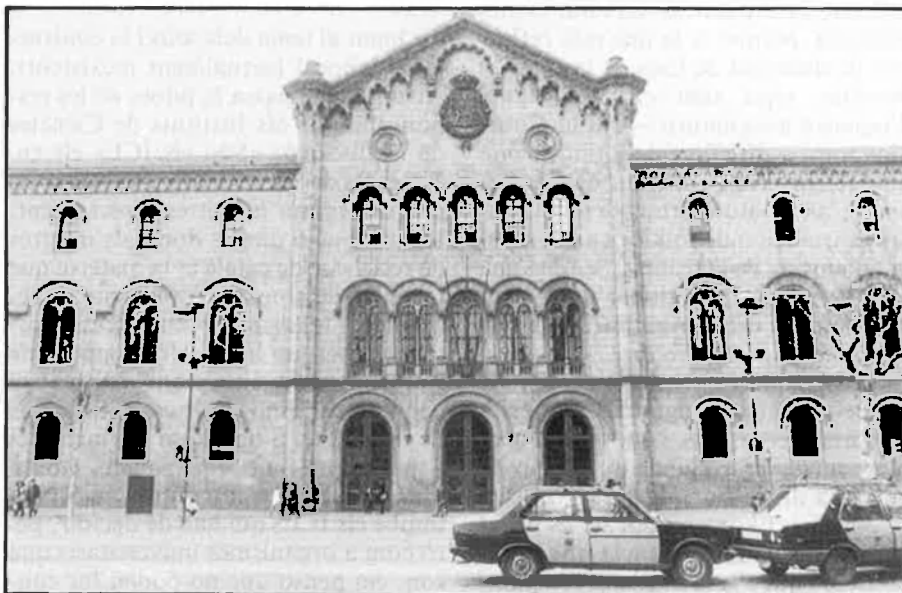
El desacord amb els responsables d'Ensenyament fa perillar la bona marxa d'aquest curs.

Carme Gibert i Valls

Els cursos de normalització lingüística i de reciclatge de mestres de català són un dels punts claus del programa de Política Lingüística endegat per la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya des de 1977. Aquests cursos van ser encarregats als Instituts de Ciències de l'Educació de les tres Universitats de Catalunya, i van dirigits als mestres d'EGB, amb la intenció de reciclar els seus coneixements entorn de Catalunya i el català.

Ara ja fa un any la Direcció General d'Universitats, que depèn d'Ensenyament, va decidir elaborar un nou pla d'estudis. Aquest nou pla ha provocat el desencadenament de nou mesos de converses sense acord entre els professors de reciclatge i la Direcció General, que ha finalitzat amb una setmana de vaga dels primers, organitzats en forma de Coordinadora.

«Les reivindicacions concretes que ens han portat a la vaga —diu J. Roca, membre de la Coordinadora de professors de reciclatge i de Normalització

Universitat Central de Barcelona: ¿de qui depèn la normalització?

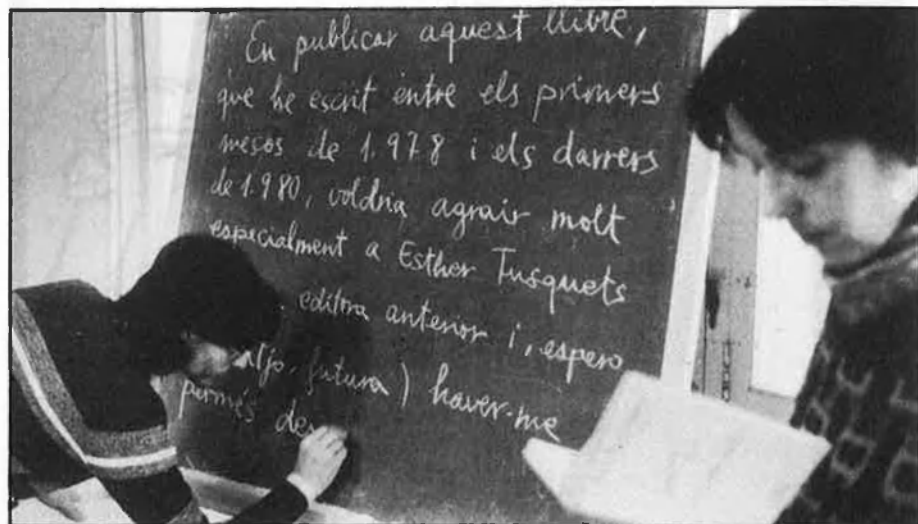
ció Lingüística— es poden resumir en quatre: la renovació de la concepció global i les orientacions concretes del pla d'estudis; el reconeixement de la tasca feta, a efectes de currículum; una remuneració justa i adequada i el reconeixement de la situació laboral (contracte, seguretat social, jubilacions, etc.) al professorat que s'hi dedica a ple temps».

De fet, aquestes quatre reivindicacions amaguen una situació de veritable desacord amb les directrius bàsiques del Pla de Normalització Lingüística anterior al canvi del pla d'estudis. «Des del primer moment —diu Joan Roca— la tasca del professor de reciclatge va ser considerada com una feina ocasional i transitòria,

quan en realitat és molt important tant en quantitat i qualitat de professionals com per la bona introducció de la llengua catalana als mestres, i per tant requereix la consideració de feina estable». La concepció que es té des de la Direcció General d'Universitats d'aquest mateix tema és, en canvi, absolutament oposada: «El reciclatge és una tasca transitòria per definició, si tenim en compte que el professor de reciclatge ha de ser, al mateix temps que un professional, un mestre —diu Abel Mariné, director general d'Universitats. És una feina ocasional que pot repetir-se durant alguns anys, però que ha de ser mòbil. El fet que hi hagi persones que fa molts anys que són contractats no justifica que es generin expectatives de treball estable».

La Coordinadora es queixa, sobretot, de la manca de debat que tradicionalment hi ha hagut sobre el futur de la Normalització Lingüística a l'ensenyament, com a qüestió nacional. «Es tracta d'una lluita ètica pel país... es parla molt de *normalització lingüística*, de la Norma, de que si *depèn de tu...* però resulta que la introducció del català i de Catalunya als mestres està en condicions de misèria intel·lectual absoluta. La contradicció és molt forta: volen catalanitzar el país, però obliden la situació dels mestres».

És en l'elaboració del nou pla d'estudis on el professorat ha acusat més la manca de consulta i d'intercanvi d'opinions amb el Servei de Formació i Perfeccionament del Professorat, que

depèn directament de la Direcció General d'Universitats. Una de les assignatures del nou pla, l'anomenada «coneixement del medi», que inclou coneixements de geografia, història i folklore de Catalunya, ha estat la més criticada, perquè és la que més reflecteix la ideologia de fons de la normalització: «qui rebí els continguts d'aquesta assignatura —diu la Coordinadora— difícilment obtindrà una imatge correcta i coherent de Catalunya. L'assignatura presenta una Catalunya tradicional, folklòrica i localista, allunyada de la realitat. Sembla una guia de viatges. Cal donar a conèixer la Catalunya urbano-industrial, la real i viva».

La Direcció General d'Universitats adueix que els programes han estat elaborats per experts, i que la seva qualitat «ha de ser avaluada quan convingui, és a dir, a final de curs —afirma A. Mariné. El que no pot ser és posar en qüestió una experiència que no és tancada i que s'està avaluant constantment. Si n'hi ha d'altres que també es consideren experts i creuen que no els agraden, a l'hora de l'anàlisi final hi haurà canals per parlar-ne, però ara em semblen prematures les queixes». «A més —diu Núria Machordom, respon-

sable de Formació i Perfeccionament del Professorat—, en l'elaboració de programes han intervingut antics professors de reciclatge i fins i tot persones que actualment fan classes a mestres».

Quant al tema dels sous i la contractació laboral (actualment inexistent), Abel Mariné passa la pilota de les responsabilitats als Instituts de Ciències de l'Educació: «Són els ICEs els encarregats de seleccionar i contractar els professors, no nosaltres directament. La retribució que es dóna als mestres de reciclatge de català és la mateixa que tenen altres tipus de professors de reciclatge, i les disponibilitats pressupostàries tenen un límit. Un augment de sou suposaria situacions de greuge comparatiu amb d'altres institucions de reciclatge. S'ha fet un augment del 4 per cent, i no ens podem moure d'aquí. Quant a la contractació, són també els ICEs qui han de decidir, però com a organismes universitaris que són, em penso que no poden fer contractes».

La Coordinadora, per la seva banda, reclama uns sous equilibrats sobretot per aquells professors que es dediquen al reciclatge plenament. «L'augment del 4 per cent és irrisori;

si considerem que es cobra per hores, no n'hi ha per viure dignament».

El reconeixement de punts en els currículums sembla, per ara, la reivindicació amb més possibilitats de solució, tot i que —assegura A. Mariné— no és un tema fàcil. «Els cossos d'ensenyants són estatals i les condicions que es marquin s'han de meditar molt, per no crear situacions desequilibrades i no donar passos en fals. Respecte les altres qüestions... ens semblen impossibles de satisfer».

Després d'aquesta darrera setmana de vaga, la Coordinadora ha donat una setmana de tranquil·litat a la Direcció General per tal que prengui decisions. Després de fer un «picnic» davant de l'edifici del Departament d'Ensenyament ara tenen previst continuar les vagues. A més de reivindicacions purament crematístiques, la protesta posa en qüestió l'efectivitat d'una de les actuals banderes del govern de la Generalitat: la normalització lingüística. Potser era necessari que algú digués a la Generalitat que la normalització del català també «depèn» d'ella mateixa, i segurament ningú més adequat per recordar-li-ho que el col·lectiu de professors de reciclatge per a mestres. □

c o n v o c a t ò r i a

PREMI GREGAL DE NOVEL·LA JUVENIL

1 9 8 7

Ja s'ha convocat el Premi Gregal de Novel·la Juvenil 1987, per a originals inèdits i amb una dotació de 250.000 pessetes per al guanyador. Sol·licita les bases en l'Editorial, carrer En Llop, 5. La data màxima de presentació d'originals és el 30 de desembre. Telèfon: 351 54 52.